

sterne her hjemme. Det hedder fremdeles i Udvalgets Betænkning: „Danst Lov og Ret skal fremdeles være gjældende i Colonierne“. Jeg tilstaaer, at jeg indseer ikke, hvilken Fordeel det skal være, at denne Sætning udtrykkeligt udtales; da man i 200 Aar er vant til, at danst Lov og Ret, saavidt muligt, udvides til Vestindien, saa er det ikke noget Nyt, og det vilde vist meget overraske, at det her skulde bekræftes, at det skulde vedblive. Jeg indseer ikke, hvilken anden Lov og Ret end den danske, der skulde være Spørgemaal om at anvende i Colonierne. Vil man iøvrigt holde sig strengt til Ordene, saa ere de heller ikke ganske correcte; der maatte dog føies til: med de fornødne Forandringer; thi det har viist sig med en Mængde danske Love, at de ikke umiddelbart ere anvendelige i Colonierne uden med visse Modificationer. — Endelig hedder det: „Ingen Skat kan paalægges, forandres eller ophæves uden ved Lov“. Denne Sætning er ikke ganske correct, forekommer det mig; thi da det ærede Udvalg selv er enigt i, at Kongen maa, efter at have hørt Colonialraadet, kunne give adskillige locale Anordninger for Colonierne, som ogsaa kunne medføre en vis Art af Beskatning, saa vil det kun være rigtigt, naar Sætningen forstaaes om de egentlige Statskatter. Det kan vel siges, at det kan være rigtigt nok at udtale en saadan Sætning i Colonialloven; men om det er nødvendigt, det veed jeg ikke; ialfald vilde der for mit Bedkommende ikke være Noget at erindre imod, at denne Sætning udtrykkeligt optoges i Coloniallovsforslaget, som det foreligger, om man virkelig satte Priis derpaa. — Det hedder fremdeles: „Samtlige Udgifter til Colonierne, derunder indbefattede de til Lands og Søværnet efter nærmere Bestemmelse, udredes af de i Colonierne oppebaarne Skatter og Afgifter. Naar Ligevægt er tilveiebragt i det coloniale Hovedregnskab, skal det ved Lov bestemmes, hvilket Bidrag der skal ydes Statskassen“. Det vil heraf sees, at disse to Bestemmelser, som indeholdes under denne samlede Sætning, begge gaae ud paa Intet strax at udtale, men at henvise til Fremtiden, at det nærmere ved Lov skal bestemmes. Det er altsaa almindelige Tilsagn, der stilles i Udfigt,

som deels følge af sig selv og altsaa forsaavidt ikke kunne skade, deels maaskee ikke ere saa selvfolgelige og maaskee senere vilde vise sig at være uigjennemførlige paa den Maade, det oprindeligt har været paatænkt, og derfor maaskee rettest burde udelades, og ialfald neppe turde henføres til det Væsentlige og Nødvendige. — Den sidste Sætning: „De coloniale Hovedregnskaber foranstaltes reviderede af Colonialraadet; den endelige Decision er underlagt Finanzministeriet“ finder ialfald sit Analogon i Regeringens Lovforslag; kun er der den Forskjel, at den endelige Decision der ogsaa er overladt Colonialraadet, idet man ikke har troet, at det var hensigtsmæssigt, at Regeringen blandede sig ind deri. Det kan forsaavidt ikke alene ikke siges, at denne Sætning savnes i Lovforslaget, men Lovforslaget indeholder i den Henseende endogsaa Mere, end der af Udvalget siges at burde optages.

Jeg har allerede tilladt mig at fremhæve, hvorledes det ærede Udvalg har meent, at kun en Deel af den danske Grundlovs personlige og Eiendoms-Rettigheder kunne være at udvide til Vestindien; men selv denne Deel drifter det ærede Udvalg sig dog ikke til, strax at foreslaae, men siger, at det maa, forinden Colonialloven gives, tages under Overveelse, hvilke af disse Rettigheder der maatte kunne indrømmes Coloniernes Indvaanere. Jeg tillader mig nu at spørge, om det dog ikke, naar man ikke kan give Bestemmelser herom, førend de have været Gjenstand for en ny Forhandling, var naturligere og bedre at udelade dem af Loven og indskrænke sig til at skabe en Coloniallov, ved hvis Hjælp man paa den hensigtsmæssigste og for Moderlandet mindst indgribende og ansvarfulde Maade vil være istand til at bestemme, hvilke af disse Grundrettigheder der skulle gjælde for Colonierne.

Vender man sig dernæst til Udvalgets Betænkning Pagina 494, hvor Udvalget udtaler, at der i Udkastet savnes en Bestemmelse om Anvendelsen af de vestindiske Bestidlers Indtægter og Udgifter til Coloniernes Læge, da vil det ærede Thing, naar det vil behøve at gjennemlese, hvad Udvalget i den Henseende har ytret, finde, at Udvalget hele Veien igjennem har udtrykt sig noget tviv-